

»Er det ene maaske Sardanapal?«

»Ja, Sardanal omgivet af sit Harem. Et yppigt østerlandsk Orgie —.«

»Tak, det har De engang beskrevet for mig,« skyndte Jytte sig at sige. »Og det andet?«

»Det andet? Lad mig se. Jo, det er altsaa Fru Bathseba og hendes kongelige Elsker i Fakkeltelysning. Ogsaa et ganske malerisk Motiv, ikke sandt? Det skulde være en Kærlighedens Apoteose. Jeg har tænkt, man skulde se dem omfavne hinanden i Lidskabens højeste Ekstase.«

»Nu begynder jeg at forstaa,« sagde Jytte, igen hurtigt afbrydende. »Det var altsaa derfor, De sad hjemme og studerede Biblen. Nej, det er sandt, De gjorde det jo ikke! . . . Ja, nu veed jeg snart hverken ud eller ind mere,« endte hun og blev virkelig lidt forvirret.

Karsten From, der havde gaaet og spejdet i hendes Ansigt efter et Svaghedstegn, fandt Øjeblikket gunstigt for et nyt Angrebsforsøg. Men først gjorde han en Standsning i sin Forfølgelse ligesom Høgen, der et Nu hviler paa Vingerne, før den styrter sig over den afmattede Due.

»Forresten«, sagde han, »Bathseba har jeg opgivet. Emnet er lidt banalt, ikke sandt? Og Sardanapal bryder jeg mig i Grunden heller ikke om. Det Billede vilde ogsaa kræve saa mange kostbare Modeller.